

H O T Ă R Ă R E A nr.3-87/2026
cu privire la examinarea contestației lui Tudor Dogaru,
împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 13 februarie 2026,
privind încetarea procedurii disciplinare în privința
procurorului Oleg Afanasii

17 iunie 2026

municipiul Chișinău

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, în componența:

Președinte – Alexandru Lozan;

Membrii – Eugenia Zubco, Constantin Șuşu, Vitalie Sili, Mihaela Pascal,

examinând în ședință *publică*, contestația cet. Tudor Dogaru, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 13 februarie 2026 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Oleg Afanasii,-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor din 13 februarie 2026, la data de 25 februarie 2026, cet. Tudor Dogaru, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor contestația împotriva acesteia și a indicat asupra dezacordului cu modul de examinare a sesizării sale de către Inspecția Procurorilor.

La 26 februarie 2026 contestația a fost înregistrată cu nr. XX la Colegiul de disciplină și etică.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestației

Contestația este depusă în limba română, este semnată olograf de către autor.

Din perspectiva art.49 alin. (4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Conform materialelor procedurii disciplinare, decizia Inspecției din 13 februarie 2026 a fost recepționată de petiționar în aceeași zi și a fost contestată la 25 februarie 2026, prin urmare se încadrează în termenul de 10 zile lucrătoare, prevăzut de legislația în vigoare.

Cu referire la constatările Inspecției procurorilor

Autorul sesizării invocă pretinsa situație de conflict de interese a ex-procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Oleg Afanasii, deoarece ultimul fiind conducătorul ierarhic al procurorilor care gestionează cauzele penale în care acesta este parte, demonstrează imixiune inadmisibilă și o aparență de lipsă de imparțialitate, a cerut petiționarului prezentarea de probe întru confirmarea acestui fapt, a refuzat transmiterea cauzei penale către PCCOCS, dar și prin stagnarea

nejustificată a procedurilor, încălcarea principiului termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale.

Astfel, autorul sesizării susține că la data de 28.11.2025, în afara orelor de lucru, a fost apelat de către procurorul-șef al municipiului Chișinău, Oleg Afanasii, care, prin tonul și conținutul discuției, a exercitat presiuni asupra sa, în legătură cu înaintarea unei cereri Procurorului General, ce viza solicitarea verificării modului de instrumentare a cauzelor penale, în care are calitatea de parte vătămată, retragerea cauzei penale de la procuratura mun.Chișinău, dat fiind faptul că potrivit informațiilor din mass-media procurorul Oleg Afanasii ar fi apropiat cu unul din învinuiți și există un risc major privind imparțialitatea și obiectivitatea desfășurării urmăririi penale.

Din analiza materialelor administrate, Inspecția a constatat următoarea stare de lucruri:

La data de 19.01.2024, de către organul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica, a fost începută urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXXXXXX, conform bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(6) din Codul penal, pe faptul însușirii prin abuz de încredere de către factorii de decizie ai SRL „XXXXXXXXXXXX”, a mijloacelor bănești în sumă de 856094,46 lei de la cet.Dogaru Tudor.

În cadrul urmăririi penale cet.Tudor Dogaru a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

La cauza penală nominalizată au fost conexe 2 cauze penale și anume: cauza penală nr.XXXXXXXXXX, pornită la 05.08.2024 în baza art.190 alin.(6) din Codul penal și cauza penală nr.XXXXXXXXXX, pornită la 03.07.2024 de PCCOCS în baza art.190 alin.(5) din Codul penal.

La data de 08.05.2024, de către organul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica, a fost începută urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXXXXXX, conform bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.252 alin.(2) lit.a) și b) din Codul penal, pe faptul insolvabilității intenționate de un grup de administratori/acționari ai SRL „XXXXXXXXXXXX”.

Conducerea urmăririi penale în cauzele penale menționate *supra*, a fost realizată de Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Botanica.

Prin ordonanțele procurorului General interimar, Alexandru Machidon din 23.10.2025, ca rezultat al examinării cererii dlor Tudor Dogaru și Xxxxxx Xxxxxx, cauzele penale ante-menționate au fost retrase din gestiunea organului de urmărire penală al IP Botanica și transmise organului de urmărire penală din cadrul Direcției de poliție a mun.Chișinău, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale.

Conducerea urmăririi penale în cauzele penale menționate *supra*, a fost dispusă Procuraturii mun.Chișinău, Oficiul Principal.

La data de 28.11.2025, de la Procuratura Generală, în adresa dlui Oleg Afanasii, procurorul-șef al Procuraturii mun.Chișinău, a parvenit cererea dlui Tudor Dogaru în ordinea art.art.244-247 din Codul de procedură penală, care a fost înregistrată cu nr.xxxxxx.

După înregistrarea cererii menționate *supra* de către colaboratorii secretariatului Procuraturii mun.Chișinău, de rând cu altă corespondență, aceasta a fost prezentată pentru organizarea examinării procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Oleg Afanasii.

Examinarea corespondenței s-a realizat după orele 17.00, și, având în vedere că, în cuprinsul cererii formulate de dl.T.Dogaru se făcea referire la unele informații

pretins a fi distribuite în spațiul public și mass-media, precum că „șeful Procuraturii mun. Chișinău dl. Oleg Afanasii ar fi apropiat al învinuitului Xxxxxx Xxxxxx”, procurorul Oleg Afanasii a decis să-l contacteze telefonic pe autorul cererii T. Dogaru, la numărul de telefon indicat de petiționar în cerere, cu unele întrebări de concretizare.

Conținutul discuției telefonice dintre procurorul Oleg Afanasii și autorul sesizării Tudor Dogaru, cu o durată de 11 minute și 12 secunde, prezentată de ultimul pe un stick, a fost stenografiată, după cum urmează:

[...]

În cadrul verificării, procurorul Oleg Afanasii a declarat că, la 28.11.2025, în Oficiul Principal al Procuraturii mun. Chișinău de la Procuratura Generală, a parvenit adresarea dlui Tudor Dogaru cu referire la cauza penală nr. XXXXXXXXX. Această adresare, după ce a fost înregistrată de cancelarie cu numărul de intrare xxxxx, i-a fost transmisă dânsului împreună cu toate adresările, pentru a dispune asupra ordinii și modului de examinare.

Cu referință la adresarea dlui Tudor Dogaru, procurorul O. Afanasii menționează că, lecturând conținutul cererii, a concluzionat că aceasta este înaintată în cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXXX, aflate în gestiunea organului de urmărire penală al DP mun. Chișinău, sub conducerea Oficiului Principal al Procuraturii mun. Chișinău. Totodată, din conținutul acesteia a desprins că, dl T. Dogaru obiectează în mod special asupra persoanei sale, precum că ar fi părțitor în favoarea unor învinuiți din dosar. La concret, în cerere era indicat: „... având în vedere că șeful Procuraturii mun. Chișinău este dl. Oleg Afanasii, despre care există informații în spațiul public și din mass-media că ar fi apropiat al învinuitului Xxxxxx Xxxxxx, consider că există un risc major privind imparțialitatea și obiectivitatea urmăririi penale desfășurate în această procuratură, care este sub conducerea șefului procuraturii municipale, Oleg Afanasie...”.

Luând în considerație că, într-adevăr, cauza penală respectivă se află, într-o oarecare măsură în gestiunea sa, iar pe învinuitul Xxxxxx Xxxxxx sau pe alte persoane afiliate acestuia nu-i cunoaște, a decis să-l contacteze pe domnul Tudor Dogaru pe numărul de telefon indicat în cerere. Această decizie a luat-o pentru a clarifica situația și totodată, pentru a asigura desfășurarea urmăririi penale în afara oricărui dubiu.

Respectiv, aproximativ la orele 18.00 l-a telefonat și după ce s-a asigurat că dorește să comunice cu dânsul, a discutat cu referire la plângere, în special, în partea ce ține de informațiile despre dânsul în raport cu învinuitul menționat.

Susține că, discuția a avut loc într-un cadru normal, fără intimidări și amenințări din partea lui. În rezumat, s-au înțeles că domnul Tudor Dogaru va prezenta informațiile compromițătoare invocate în cererea vizată. Au convenit așa, pentru că în această cauză penală sunt recunoscute în calitate de părți vătămate și alte persoane.

Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Carolina Lupașcu a declarat că, a condus urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXXX, pornită la 19.01.2024 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(6) Cod penal, pentru faptul că, în perioada anului 2022, factorii de decizie ai SRL „XXXXXXXXXXXXXXXX” în comun cu persoane neidentificate, având scopul însușirii banilor altor persoane, au primit de la Dogaru Tudor, Xxxxxx Xxxxxx, Xxxxxx Xxxxxx și alți cumpărători, sume de bani pentru procurarea apartamentelor în blocul de locuit în construcție din str. Xxxxxxx Xxxxxxxx X, mun. Chișinău, și ulterior au

inițiat intenționat procesul cu privire la insolvabilitatea societății SRL „XXXXXXXXXXXXX”, pentru a se eschiva de la obligațiile asumate, nu au transmis în proprietatea cumpărătorilor bunurile imobile, nici banii încasați.

Concomitent, a condus urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXXXXX pornită la 08 mai 2024, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica, conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 252 alin.(2) lit. a) și b) Cod penal.

Procurorul C.Lupașcu susține că, în cadrul urmăririi penale, desfășurate începând cu 19.01.2024 și respectiv 08 mai 2024 și până la 23.10.2025, personal nu a discutat careva circumstanțe privitor la cauzele penale menționate supra, cu procurorul-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, dl. Oleg Afanasii.

Asupra argumentelor din sesizarea disciplinară a depus explicații și procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Augustin Nastas, care a comunicat că, în cauza penală nr.XXXXXXXX aflată în gestiunea lui, nu a primit indicații verbale sau scrise din partea procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Oleg Afanasii, care să vizeze soluția pe fond a cauzei; nu au existat intervenții sau solicitări din partea acestuia privind adoptarea unei anumite poziții procesuale; nu a fost supus niciunei forme de presiune, constrângere sau influență de natură a afecta aprecierea probelor sau soluțiile procesuale dispuse.

Inspekția procurorilor a analizat dacă, din perspectivă disciplinară, acțiunile ex-procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Oleg Afanasii, întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit.c) și f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură – *imixtiunea ilegală în activitatea unui alt procuror sau intervențiile de orice natură pe lângă autorități, instituții sau funcționari, fie pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale altor persoane, fie în scopul obținerii de foloase necuvenit; încălcarea Codului de etică al procurorilor.*

În acest sens, verificarea realizată de Inspekția procurorilor, nu a scos în evidență acțiuni ale procurorului, ce ar demonstra imixtiunea acestuia în activitatea procurorilor-conducători ai urmăririi penale în cauzele penale nr.XXXXXXXX și nr.XXXXXXXX, dar și a organului de urmărire penală, nefiind constatată existența unor indicații formulate de dl O.Afanasii procurorilor și organului de urmărire penală în acest sens, fapt confirmat inclusiv de procurorii Carolina Lupașcu și Augustin Nastas.

Faptul că, procurorii conducători ai urmăririi penale sunt în subordinea ierarhică procurorului Oleg Afanasii, fapt ce ar „*compromite imparțialitatea examinării dosarelor*” nu este plauzibil, or, procurorul este independent în luarea deciziilor și execută doar indicații scrise ale procurorului ierarhic superior.

Cu referire la alegațiile petentului precum că, „*prin deținerea funcției de șef al Procuraturii mun.Chișinău dl Oleg Afanasii generează un conflict de interese*”, în speță, nu au fost identificate asemenea situații, nu există careva cereri formulate de autorul sesizării cu solicitarea recuzării procurorului vizat, acceptată de procurorul ierarhic superior,

Cu referire la alegațiile autorului sesizării precum că, procurorul O.Afanasii s-a exprimat împotriva transmiterii de către acesta a cauzelor penale de referință către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Inspekția procurorilor a punctat că, potrivit prevederilor art.271 alin.(7) din Codul de procedură penală „*Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată,*

efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală în conformitate cu prevederile prezentului cod". Deci, transmiterea unor cauze penale altor organe de urmărire penală, este competența exclusivă a Procurorului General și adjuncților săi, procurorul-șef al Procuraturii mun.Chișinău, nu dispune de asemenea competențe.

Subsidiar, invocarea de către dl T.Dogaru a încălcării de către procurorul O.Afanasii a termenului rezonabil a urmăririi penale, nu este justificată, or, dispunerea transmiterii de către Procurorul General interimar a cauzelor penale de referință organului de urmărire penală al DP a mun.Chișinău, unde conducerea urmăririi penale este dispusă Procuraturii mun.Chișinău, Oficiul Principal, care este condusă de dl Oleg Afanasii, s-a realizat anume pentru asigurarea în termen rezonabil a cercetărilor.

În continuare, Inspekția procurorilor a punctat că, în cadrul verificării, nu rezultă că, procurorul Oleg Afanasii a exercitat „*presiuni, amenințări ori intimidări*” în privința lui T.Dogaru. Comportamentul procurorului Oleg Afanasii manifestat în cadrul discuției telefonice purtată cu dl. Tudor Dogaru la data de 28.11.2025, este unul demn, lipsit de aroganță, procurorul dând dovadă de respect față de persoana contactată, reacționând adecvat în cazul divergențelor apărute în discuție.

Faptul că, procurorul a solicitat autorului sesizării să-i comunice în care postări din spațiu public există informații catalogate de petent ca risc major de imparțialitate și obiectivitate a urmăririi penale sau să prezinte careva probe în acest sens, nu constituie o presiune, intimidare sau amenințare asupra autorului sesizării. Este o reacție adecvată a procurorului-șef Oleg Afanasii la obiecțiile aduse de petent persoanei sale. Cu atât mai mult că, petentul a depus o cerere în acest sens, iar pentru justa soluționare a acesteia, ar fi necesare și probele corespunzătoare.

Inspekția procurorilor aduce în evidență că angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. Pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectiva laturii subiective a abaterii disciplinare, există *rea-credință* atunci când procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane și, există *neglijență gravă* atunci când procurorul nesocotește din imprudență, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Cele reflectate *supra*, scot în evidență lipsa laturii subiective și a unei componente a laturii obiective (*urmarea prejudiciabilă*) a abaterii disciplinare prevăzute de lit.c) și f¹) din art. 38 a Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În rezultat, Inspekția procurorilor a concluzionat că, urmare a verificării sesizării cu caracter disciplinar și a materialului probatoriu administrat, nu s-a stabilit imixtiunea ilegală în activitatea unui alt procuror sau intervențiile de orice natură pe lângă autorități, instituții sau funcționari, fie pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale altor persoane, fie în scopul obținerii de foloase necuvenit și încălcarea Codului de etică al procurorilor

de către procurorul Oleg Afanasii și, în egală măsură, nu s-a constatat prejudicierea în vreun fel a drepturilor petentului.

În acord cu cele constatate, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, prin decizia Inspecției procurorilor din 13 februarie 2026, a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Oleg Afanasii.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică notează că, procedura de citare a părților pentru ședința din 10.06.2026 s-a realizat în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

În ședința Colegiului de disciplină și etică, Inspecția Procurorilor a fost reprezentată de către Inspectorul Igor Eșanu.

Autorul contestației Tudor Dogaru, în ședința Colegiului a reiterat dezacordul cu decizia din 13 februarie 2026, considerând că sesizarea nu a fost soluționată în corespundere cu circumstanțele de fapt.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Analizând decizia contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de Tudor Dogaru, ținând cont de argumentele prezentate de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu, de explicațiile procurorului vizat Oleg Afanasii, precum și de prevederile legale și deontologice incidente, Colegiul de disciplină și etică constată necesitatea admiterii contestației formulate, casarea deciziei Inspecției procurorilor din 13 februarie 2026, examinarea pe fond a cauzei și adoptarea unei noi hotărâri pe cauza disciplinară.

Pentru motivarea concluziei formulate vor fi expuse raționamentele de fapt și de drept, de care s-a condus Colegiul de Disciplină și Etică la adoptarea hotărârii pe caz.

Astfel, Colegiul remarcă că, autorul sesizării disciplinare, invocă abateri ce derivă exclusiv din activitatea procesuală și managerială a ex-procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău Oleg Afanasii (*procuror-șef la momentul faptelor pretins a fi disciplinare*), în legătură cu cererea dlui T.Dogaru din 19.11.2025, depusă în ordinea art.art.244-247 din Codul de procedură penală, parvenită la data de 28.11.2025, de la Procuratura Generală și înregistrată în circuitul intern al Procuraturii mun.Chișinău cu nr.xxxxx.

În cadrul ședinței Colegiului dl Tudor Dogaru a susținut faptele expuse în sesizare și a menționat că procurorul Oleg Afanasii nu era în drept să-l apeleze în legătură cu înaintarea plîngerii privind obiectivitatea desfășurării urmăririi penale, imparțialitatea dumnealui, a exercitat presiuni cu referire la prezentarea unor dovezi privind legătura dumnealui cu învinuitul Xxxxxx Xxxxxx, tonul discuției fiind unul arogant și pe alocuri ofensator.

Mai mult, T.Dogaru a susținut că, anterior depunerii cererii din 19.11.2025, în legătură cu depunerea unor cereri pe marginea cauzelor penale vizate, a mai fost contactat telefonic de 2 ori de procurorul O.Afanasii și în cadrul discuțiilor acesta i-a sugerat să nu mai depună plîngeri.

În legătură cu cazurile de intimidare din partea unor persoane cît și a procurorului O.Afanasii, existența unor suspiciuni cu referire la imparțialitatea acestuia, cît și faptul că urmărirea penală nu va fi efectuată obiectiv, s-a adresat cu

plîngerii în diferite instanțe în vederea accelerării urmăririi penale și întreprinderea măsurilor de rigoare.

Inspectorul, Igor Eșanu a menționat că susține în continuare decizia din 13.02.2026 privind încetarea procedurii disciplinare emisă în privința ex-procurorului șef al procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Oleg Afanasii, pe motivul lipsei temeiurilor pentru tragerea la răspundere disciplinară.

Suplimentar a menționat că, la emiterea deciziei, Inspecția procurorilor a constatat că argumentele expuse în sesizare de către domnul Tudor Dogaru, potrivit cărora domnul Oleg Afanasii ar fi comis fapte ce constituie abatere disciplinară, reprezintă simple presupuneri neprobate. Verificarea efectuată nu a evidențiat acțiuni ale procurorului vizat care să demonstreze o eventuală imixtiune a acestuia în activitatea procurorilor care conduceau urmărirea penală în cauzele respective sau în activitatea organului de urmărire penală, mai mult ca atât nu a fost constatăată existența unor indicații formulate de domnul Afanasii către procurori sau organele de urmărire penală în acest sens, fapt confirmat inclusiv de procurorii care gestionează cauzele respective.

Cu referire la alegațiile privind existența unui conflict de interese generat de funcția deținută de domnul Afanasii, menționează că, pe lângă alte situații de conflict de interese prevăzute de lege, nu există cereri de recuzare a procurorului vizat care să fi fost admise de procurorul ierarhic superior la solicitarea autorului sesizării.

Referitor la alegația potrivit căreia domnul Oleg Afanasii s-ar fi opus transmiterii cauzelor penale către PCCOCS, menționează că, potrivit articolului 271 alin. (7) din Codul de procedură penală, transmiterea unor cauze penale altor organe de urmărire penală ține de competența exclusivă a Procurorului General și a adjuncților săi. Procurorul-șef al Procuraturii municipiului Chișinău nu dispune de asemenea competențe.

Invocarea încălcării termenului rezonabil al urmăririi penale nu este justificată, întrucât nu există hotărâri ale procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată care să constate o asemenea încălcare în cauzele penale de referință.

Mai mult, cauzele penale au fost retrase și retransmise pentru efectuarea urmăririi penale în cadrul Procuraturii municipiului Chișinău tocmai pentru a exclude eventuale încălcări ale termenului rezonabil.

De asemenea, Inspecția procurorilor nu a constatat că, în discuția purtată cu petiționarul, procurorul Oleg Afanasii ar fi exercitat presiuni, amenințări sau intimidări. Comportamentul procurorului manifestat în cadrul convorbirii telefonice din 28 noiembrie 2025 a fost unul demn, lipsit de aroganță, acesta dând dovadă de respect față de persoana contactată și reacționând adecvat în situațiile de divergență apărute în discuție.

Procurorul O.Afanasii, prezent la ședința Colegiului a expus circumstanțele petrecute în viziunea lui la data de 28.11.2025, circumstanțe expuse de către domnul Dogaru în sesizare.

În rezultatul examinării tuturor probelor în raport cu circumstanțele faptei, Colegiul reține că, concluziile Inspecției procurorilor cu referire la alegațiile petentului aferent imixtiunii procurorului Oleg Afanasii în activitatea procurorilor care conduceau urmărirea penală în cauzele respective sau în activitatea organului de urmărire penală, existența unor indicații formulate de domnul Afanasii către procurori sau organele de urmărire penală sunt întemeiate și nu sunt temeiuri pentru tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în această parte.

În continuare, Colegiul va analiza conduita procurorului O.Afanasii prin prisma prevederilor Codului de etică al procurorilor ca urmare a înregistrării cererii din 28.11.2025 și purtarea discuțiilor telefonice din data respectivă cu cet. Tudor Dogaru, în raport cu argumentele cererii.

Colegiul reține, cu titlu preliminar, că prezenta speță nu poate fi redusă la un incident izolat, constând într-o simplă discuție telefonică dintre un procuror și o parte pe cauza penală aflată în lucru, Colegiul va reține că incidentul disciplinar examinat privește implicarea procurorului-șef al municipiului Chișinău, într-o discuție telefonică, inițiată de pe numărul de telefon corporativ, în afara orelor de muncă, care a avut ca efect și a lăsat impresia urmării unui interes personal al procurorului, legat de contestarea propriei imparțialități.

Astfel, obiectul real al examinării îl constituie modul în care procurorul-șef al Procuraturii municipiului Chișinău a ales să soluționeze o cerere în care se pune la dubiu imparțialitatea sa, precum și compatibilitatea acestei conduite cu standardele legale și deontologice aplicabile funcției de procuror și, cu atât mai mult, funcției de conducere.

În opinia Colegiului de disciplină și etică, deși Inspekția procurorilor a examinat cauza prin prisma competenței sale disciplinare, specificul speței impune o evaluare integrată, corespunzătoare rolului legal al Colegiului de disciplină și etică de a examina cauzele disciplinare în baza principiilor legalității, respectării independenței decizionale a procurorului, echității, proporționalității sancțiunii cu abaterea disciplinară comisă și transparenței. Or, circumstanțele invocate de autorul sesizării și procurorul Oleg Afanasii, nu relatează un episod izolat de comunicare profesională cu încălcarea obligației de rezervă, ci vizează modul în care procurorul O.Afanasii a ales și a realizat comunicarea cu partea pe dosar: în mod direct cu partea care era și autorul cererii în care se relatează despre motivele lipsei de încredere în raport cu el ca conducător și toți procurorii din subordine, care au avut dosarul în gestiune, situație de natură a afecta direct modul de percepție al instituției procuraturii și al procurorilor.

În context, Colegiul va exercita propria competență legală de control asupra hotărârii contestate, prin raportare la ansamblul materialelor cauzei, la standardele de conduită profesională aplicabile procurorilor și la obligația instituțională de a reacționa atunci când există indicii suficiente privind afectarea demnității profesionale, ținând cont de principiul conform căruia procurorul nu doar trebuie să fie independent, integru, imparțial, profesionist și corect, dar trebuie și să păstreze aparența independenței, integrității, imparțialității, profesionalismului și corectitudinii.

Sub aspectul normei disciplinare incidente, Colegiul reține că faptele examinate urmează a fi analizate prin prisma art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Astfel, potrivit art. 38 lit. f¹), constituie abatere disciplinară încălcarea Codului de etică al procurorilor. În prezenta cauză, ipoteza legală se află într-o legătură directă, întrucât conduita imputată procurorului vizat privește atât standardul general al demnității profesionale, cât și obligațiile concrete stabilite de Codul de etică al procurorilor.

Totodată, art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 prevede că procurorii sunt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 doar în cazul în care acestea au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art. 38¹.

În speță, Colegiul va analiza forma de vinovăție prin raportare la funcția de conducere exercitată de procurorul vizat, experiența profesională acumulată, caracterul repetitiv al conduitei reținute și posibilitatea obiectivă a acestuia de a prevedea consecințele conduitei sale asupra drepturilor părților implicate în cauzele penale și asupra imaginii Procuraturii.

Colegiul reține că, potrivit art. 3 alin. (4) din Legea nr. 3/2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Conform art.3 alin. (7), *procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică al procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.*

Aceste rigori sunt general valabile procurorilor, dar standardul etic, moral, deontologic este cu atât mai înalt în raport cu procurorul-șef, care trebuie să fie model pentru toți procurorii pe de o parte, activitatea și comunicarea sa fiind reprezentativă în raport cu societatea.

Prin urmare, poziția de conducere nu conferă procurorului-șef o libertate nelimitată de a interveni pe cauze penale, sau de a comunica cu părțile pe dosarele aflate în gestiunea procurorilor din subordine. Intervenția procurorului ierarhic superior trebuie să se realizeze în strictă conformitate cu prevederile procesuale reglementate la prevederile art. 53 și 53¹ Cod de procedură penală, iar comunicarea cu părțile, nu poate avea un caracter subiectiv, interpretativ și dezechilibrat.

Este acceptabil ca comunicarea cu părțile din proces să se desfășoare în limitele libertății de exprimare a procurorilor, inclusiv în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, însă această libertate trebuie exercitată cu respectarea obligațiilor de rezervă, discreție și loialitate instituțională, având în vedere rolul procurorilor în administrarea justiției.

Examinarea circumstanțelor comunicării realizate de procurori trebuie să pornească de la *principiul legalității*, care impune procurorului obligația de a-și exercita atribuțiile exclusiv în limitele competențelor și prin procedurile expres prevăzute de lege.

În speță, se constată că procurorul-șef a inițiat convorbiri telefonice cu partea vătămată având ca obiect aspecte legate de cauza penală și, în particular, motivele invocate în cererea formulată împotriva procurorului Afanasii. Din conținutul acestor discuții rezultă că persoanei i-au fost adresate întrebări de către procuror, au fost solicitate explicații și clarificări, fiind urmărită obținerea unor informații relevante pentru examinarea unor circumstanțe aferente cauzei.

Or, asemenea acțiuni depășesc sfera unei simple comunicări administrative și constituie, prin natura lor, o formă de obținere a informațiilor de la un participant la proces. Totodată, legislația procesual-penală nu reglementează convorbirea telefonică drept procedeu procesual prin care procurorul poate audia, solicita explicații sau verifica declarațiile unei părți din proces. Atunci când procurorul apreciază necesară obținerea unor informații de la un participant la proces, legea prevede mecanisme procedurale specifice, inclusiv citarea și audierea persoanei în condițiile stabilite de Codul de procedură penală.

În plus, având în vedere că discuțiile au vizat inclusiv aspecte referitoare la cererea formulată de parte, prin care se exprima lipsa de încredere în raport cu procurorii, procurorul-șef avea obligația de a manifesta o prudență sporită și de a evita orice contact susceptibil să afecteze încrederea în imparțialitatea procedurii ori să creeze aparența unei influențări a persoanei vătămate. În locul unei asemenea rețineri, procurorul a inițiat personal contactul cu partea vătămată și a purtat discuții referitoare la împrejurări aflate în legătură directă cu obiectul cererii de recuzare.

În acest context, sunt relevante atât exigențele legislației naționale privind imparțialitatea, independența și obligația de rezervă a procurorului, cât și standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora nu este suficient ca autoritățile judiciare să fie imparțiale, ci acestea trebuie să ofere și garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea lor.

Prin urmare, inițierea unor convorbiri telefonice cu partea vătămată, în cadrul cărora au fost solicitate explicații și răspunsuri cu privire la circumstanțe relevante cauzei și cererii de recuzare, reprezintă o conduită desfășurată în afara cadrului procesual prevăzut de lege și incompatibilă cu exigențele de imparțialitate, rezervă și exercitare prudentă a funcției de procuror.

Problema abordată în speță este cu atât mai complicată cu cât procurorul-șef Afanasii a telefonat partea vătămată în cauza penală, în afara orelor de serviciu, de pe numărul de telefon corporativ, a discutat pe un ton superior („eu am înțeles nivelul matală”), adresându-se la persoana a doua singular („mata înțelegi?”), toată discuția nefiind orientată spre clarificarea unor circumstanțe/incidente ale urmăririi penale (pretinsa tergiversare, pretinse erori, eventuale acțiuni de urmărire penală), ci toată discuția de 11 minute a reprezentat o solicitare insistentă și continuă de prezentare a dovezilor, a surselor mass-media invocate în susținerea afirmației părții vătămate Dogaru că nu ar avea încredere în el personal ca procuror-șef și procurorii din Procuratura municipiului Chișinău la investigarea cauzei penale.

Colegiul relevă că obligațiile și restricțiile procurorilor, reglementate în cadrul normativ actual nu prevăd o interdicție absolută de a contacta personal părțile pe dosare. Pe de altă parte, Colegiul va reține obligația imperativă a oricărui procuror de a-și organiza comunicările publice într-o manieră prudentă, de natură a nu prejudicia imaginea instituției și a pune în pericol o anchetă penală pendinte.

În speță, modul în care s-a realizat comunicarea dintre procurorul-șef devine mai sensibil deoarece persoana contactată era parte vătămată pe dosarul aflat în gestiunea Procuraturii municipiului Chișinău, iar abordarea acestor părți în cauzele penale necesită prudență, mai ales că însăși Dogaru a descris că cu o zi înainte de apelul telefonic al lui Oleg Afanasii din 28.11.2025, la 27.11.2025 a fost contactat și amenințat de unul din învinuiții pe cauza penală.

Cu titlu de principiu, Colegiul se raliază rigorii că, procurorii trebuie să fie animați de atenția celorlalți în așteptarea lor legitimă de a li se face dreptate. Această atenție trebuie să se îndrepte în special către cei mai vulnerabili: victimele, martorii, persoanele în vârstă, copiii și adolescenții, persoanele cu dizabilități, persoanele fără resurse sau care au dificultăți în a înțelege situațiile cu care se confruntă, străinii rupți de mediul lor familiar și/sau care nu înțeleg limba și sistemul de procedură.

Deși per general, simpla discuție dintre procurorul-șef și partea vătămată nu ar ridica probleme de etică și deontologie, Colegiul va lua în considerare în continuare *tonul discuției* care a fost unul dictat de procurorul șef, insistența continuă a acestuia

pe durata a 11 minute, de a i se prezenta dovezile imparțialității sale, deși cetățeanul Dogaru a fost ferm în exprimări și a indicat constant că le va prezenta dar nu procurorului Afanasii. În continuare, se va lua în considerare și *conținutul discuției* – contrar alegației procurorului Afanasii din ședința Colegiului că a vrut să clarifice anumite aspecte procesuale, s-a atestat indubitabil că unica preocupare a procurorului pe parcursul celor 11 minute de discuție a fost să dezmință alegația părții vătămate că ar avea interes pe dosar, negând interesul său personal și solicitând continuu prezentarea dovezilor despre pretinsa sa parțialitate. Acest ton al discuției și însăși conținutul discuției nu se pot înscrie în limitele unei comunicări pertinente și imparțiale ale unui procuror-șef, pretins a fi preocupat de soluționarea unei situații procesuale dificile pe caz. Ba din contră, unele afirmații ale procurorului-șef (*expresiile sunt prevăzute în conținutul stenogramei, parte a cauzei disciplinare*), vin să exprime o desconsiderare, lipsă de respect și politețe, aroganță, lipsă de profesionalism în comunicarea pe care o consideră efectuată în limitele procesuale, iar toate acestea, cumulat cu statutul de parte vătămată pe dosar a domnului Dogaru, cu durata, tonul și conținutul discuției, susțin ideea că comunicarea inițiată de procurorul șef era aptă să genereze, pentru un observator independent, percepția unei presiuni sau a unui efect intimidant.

Concomitent, Colegiul va reține inclusiv caracterul repetitiv al comportamentului procurorului - însăși procurorul Oleg Afanasii a recunoscut că obișnuiește în mod normal să contacteze părțile care înaintează careva cereri, inclusiv pe Dogaru l-a contactat cu siguranță de două ori.

Colegiul este preocupat în mod special de incidentul procesual semnalat de către partea vătămată în cauza penală, Tudor Dogaru – lipsa de încredere în procurorul-șef care ar fi prieten cu învinușii, circumstanță care general, la prima vedere, ar fi trebuit tratată prudent, profesionist și echidistant de către procurorul șef, chiar dacă ar fi fost sigur că nu este prieten și nici cunoscut cu învinușii. *Respectarea principiului imparțialității presupune nu numai absența unei părtiniri reale (imparțialitate subiectivă), ci și evitarea oricăror situații care ar putea genera, în mod obiectiv, îndoieli rezonabile cu privire la neutralitatea și independența procurorului. Respectarea imparțialității în context, se dovedește la fel de importantă ca respectarea aparenței de imparțialitate.*

Respectiv, în circumstanțele imputate procurorului-șef, acesta ar fi trebuit să dea dovadă de preocupare pentru soluționarea corectă a eventualei cereri de recuzare, indiferent de modul cum a fost denumită de parte, sau a potențialului conflict de interese. Ambele instituții juridice necesitau a fi tratate fie conform Codului de procedură penală, fie conform Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale. Nici una din aceste proceduri nu abilitază însă persoana în raport cu care a fost invocată lipsa de încredere să se antreneze într-o confruntare telefonică directă, deschisă și în afara oricărei aparențe de oficialitate cu autorul alegațiilor. Or, după cum a explicat procurorul O.Afanasii, acesta nu era sigur se știe sau nu, a fost sau nu în aceleași circumstanțe (la aceeași masă) cu persoanele învinuite pe dosar, însă clarificarea acestor îndoieli urma a se realiza procesual corect și nu în cadrul discuției inițiate direct cu autorul cererii.

Această obligație este aplicabilă tuturor procurorilor, însă dobândește o intensitate sporită în cazul procurorilor cu funcții de conducere, care au atribuții de organizare, coordonare și reprezentare instituțională demnă, la cel mai înalt nivel etic, moral, deontologic.

Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016, stabilește, la pct. 3, că acesta constituie un document public care instituie principii și standarde de etică profesională obligatorii pentru procurori, cuprinzând norme de conduită în exercitarea atribuțiilor de serviciu și în viața privată. Potrivit pct. 10 din Cod, încălcarea normelor prevăzute de acesta se investighează de Inspekția procurorilor, se examinează de Colegiul de disciplină și etică și poate atrage, după caz, sancțiuni disciplinare.

În prezenta cauză sunt incidente, în special, următoarele norme deontologice: pct. 6.1.2, potrivit căruia *procurorul trebuie să acționeze în mod echitabil și onest*; pct. 6.1.4 potrivit căruia *procurorul trebuie să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice*; 6.1.5 potrivit căruia *procurorul trebuie să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean*; pct. 6.2.1, potrivit căruia *procurorul trebuie să își exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest și ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine*; pct. 6.3.1 potrivit căruia *procurorul trebuie să respecte cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate pentru a asigura încrederea societății în procuratură*; pct. 6.3.5 potrivit căruia *procurorul trebuie să nu facă promisiuni privind deciziile pe care urmează să le ia, să se comporte onest și decent, prin exemplul personal, să creeze o reputație impecabilă a procurorului*; pct. 6.4.2 potrivit căruia *procurorul trebuie să rămână liber de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează, sau pot fi percepute ca afectând capacitatea de a decide independent*; pct. 6.5.5, potrivit căruia *procurorul trebuie să fie corect în relațiile cu toate persoanele pentru a nu leza onoarea și demnitatea acestora*; pct. 6.8.4, potrivit căruia *procurorul trebuie să adopte un comportament lipsit de aroganță, bazat pe respect și politețe față de colegi, să reacționeze adecvat în cazul apariției unor divergențe și pct. 6.8.5 potrivit căruia procurorul trebuie să se comporte în familie și în societate adecvat normelor de conviețuire socială unanim recunoscute pentru a se bucura de respect și să nu compromită statutul de procuror.*

Aceste norme etice au o relevanță particulară și în raporturile dintre procurorul -șef și persoanele părți pe cauzele penale. Funcția de conducere nu presupune doar prerogativa de organizare, coordonare, verificare și asigurare a eficienței activității procuraturii, ci și obligația de reprezentare a instituției și a subalternilor în raport cu societatea, cu părțile astfel încât să se asigure un just echilibru dintre imaginea instituției și garantul efectuării unei justiții corecte. Funcția de reprezentare a instituției pe care o conduce și de comunicare cu societatea sau părțile, chiar atunci când este justificată de necesitatea eficientizării activității, nu poate degenera într-un mod de comunicare perceput ca intimidant, umilitor, ostil, denigrator sau lipsit de deschidere față de argumentele prezentate de părți.

Colegiul ia act de faptul că partea vătămată Dogaru a relatat că a fost telefonat de mai multe ori de procurorul-șef Afanasii, fapt recunoscut însăși de acesta din urmă, iar repetitivitatea unor asemenea manifestări, modul de comunicare și dezechilibrul obiectiv de putere dintre procurorul-șef și partea pe dosar pot transforma o comunicare aparent obișnuită într-o comunicare incompatibilă cu standardele de corectitudine, respect și demnitate profesională. Prin urmare, circumstanțele invocate de partea pe dosar Dogaru nu puteau fi examinate de către Inspekție fragmentar, ci trebuiau evaluate cumulativ, în contextul statutului său pe

dosar, argumentelor invocate în cererea depusă, tonul, durata și conținutul discuției. Această împrejurare trebuie analizată cu prudență, în special într-un sistem ierarhic în care procurorul-șef exercită atribuții administrative, organizatorice, de coordonare asupra activității procurorilor din subordine și de reprezentare a instituției procuraturii.

Raportând rigorile deontologice la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că modul de comunicare și de exercitare a autorității de către procurorul Oleg Afanasii, astfel cum rezultă din declarațiile contestatarului și însăși a procurorului, nu corespunde standardului impus de principiile supremației legii, integrității, imparțialității, profesionalismului și corectitudinii. În discuția telefonică inițiată la 28.11.2025, conduita sa nu poate fi justificată prin necesitatea protejării unui interes public ori a bunei administrări a justiției, fiind orientată preponderent spre clarificarea unor aspecte care îl vizau personal, nu a dat dovadă de înaltă ținută morală și maximă corectitudine, acționând în interes personal plasând în centrul discuției aspecte care îl vizau doar pe el, cu folosirea numărului de telefon corporativ, dând dovadă de aroganță, lipsă de respect și politețe, acționând disproporționat într-o situație divergentă, calificabilă juridic fie ca cerere de recuzare fie ca potențial conflict de interese, ceea ce conturează o conduită incompatibilă cu pct. 6.1.2, 6.1.4, 6.1.5, 6.2.1., 6.3.1, 6.3.5, 6.4.2, 6.5.5, 6.8.4 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor.

Sub aspectul obiectului juridic al abaterii disciplinare, Colegiul reține că acesta este constituit din relațiile sociale și profesionale care asigură exercitarea funcției de procuror în condiții de legalitate, independență, integritate, imparțialitate, etică profesională, respect reciproc, demnitate, corectitudine și profesionalism. În speță, aceste relații au fost afectate prin modul în care un procuror cu funcție de conducere contactează direct persoana vătămată pe cauza penală din gestiunea procurorilor subordonați, care a depus o cerere în care invocă lipsa de încredere în raport cu acesta motivată de prietenia cu învinuții din dosar.

Sub aspectul laturii obiective, abaterea disciplinară constă în adoptarea unei conduite profesionale orientată spre clarificarea unor aspecte personale, în care avea obligația legală de a se abține, acțiuni care au depășit limitele unei acțiuni în numele societății și a interesului public, a interesului general al societății, cu încălcarea înaltei ținute morale și a corectitudinii maxime, cu manifestarea unui comportament arogant intimidant, lipsit de respect și politețe. Această conduită a încălcat Codul de etică al procurorilor și a adus atingere demnității profesionale, integrității, imparțialității, profesionalismului și corectitudinii în comunicarea cu părțile pe dosar, fiind incident art. 38 f¹) din Legea nr. 3/2016.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține existența neglijenței grave. Procurorul Oleg Afanasii, având o experiență profesională îndelungată și exercitând o funcție de conducere, putea și trebuia să prevadă că modul de comunicare intimidant, arogant, realizat într-o manieră susceptibilă să descurajeze partea de la formularea unor noi demersuri privind imparțialitatea procurorului, promovarea unilaterală a propriului interes și propriei abordări asupra unei pretinse situații de lipsă de imparțialitate pot afecta demnitatea profesională, corectitudinea și percepția de independență și imparțialitate atât a sa cât și a procurorilor subordonați. Lipsa unei asemenea previziuni este incompatibilă cu obligația de rezervă a procurorului în comunicarea publică, cu nivelul de prudență, echilibru și responsabilitate exigibil unui procuror cu funcție de conducere.

Sub aspectul consecințelor, Colegiul constată că faptele examinate au produs efecte în plan instituțional și raportate la partea vătămată, care simțindu-se intimidată și presată, a fost nevoită după aceasta să depună plângeri la președinția Republicii Moldova, la Centrul Național Anticorupție, în cadrul cărora a relatat despre modul în care procurorul-șef a decis să soluționeze o situație în care el a relatat despre lipsa de încredere, cereri însoțite de înregistrarea comunicării telefonice respective din 28.11.2025. Colegiul apreciază că un asemenea comportament, ton și conținut al discuției cu o parte vătămată pe dosar este inadmisibilă, nu este calea legală de soluționare a incidentelor procesuale de asemenea natură și este inadmisibil a fi urmate atât de alți procurori-șefi cât și în general de procurorii din țară. Circumstanțele descrise au dus la diminuarea încrederii cetățenilor în existența unui proces echitabil, deteriorarea imaginii instituției Procuraturii, care în procedurile penale și în alte proceduri prevăzute de lege, trebuie să contribuie la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.

Aceste consecințe sunt relevante în sensul art. 41 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, fiind evaluate atât prin raportare la efectele asupra persoanelor implicate, cât și prin raportare la efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Colegiul consideră relevante, cu titlu de standard interpretativ, și opiniile organismelor europene în materia statutului și eticii procurorilor.

Deși procurorul-șef avea posibilitatea de a solicita informații relevante prin canalele instituționale disponibile, inițierea unei convorbiri telefonice directe cu un participant la procedură, în afara programului de lucru și în afara unui cadru oficial de comunicare, este susceptibilă să genereze aparența unei implicări personale în gestionarea unor aspecte care vizau propria imagine publică. Or, potrivit Avizului nr. 8 (2013) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni, *reacțiile la informațiile sau atacurile mediatice privind activitatea procurorilor ar trebui să fie realizate, de preferință, prin intermediul conducerii instituției sau al purtătorului de cuvânt, pentru a evita personalizarea conflictelor și pentru a proteja imparțialitatea și integritatea serviciului de procuratură.*

Avizul nr. 9 (2014) al Colegiului Consultativ al Procurorilor Europeni privind normele și principiile europene referitoare la procurori consacră *obligația procurorilor de a adera la cele mai înalte standarde etice și profesionale și de a menține onoarea și demnitatea profesiei.* Avizul nr. 13 (2018) al Colegiului Consultativ al Procurorilor Europeni privind independența, responsabilitatea și etica procurorilor subliniază că independența procurorilor trebuie însoțită de responsabilitate, integritate și respectarea celor mai înalte standarde profesionale, inclusiv în raporturile interne de serviciu. Același aviz reclamă la pct. 51 că *„Respectarea statului de drept impune procurorilor, ca și judecătorilor, să respecte cele mai înalte standarde etice și profesionale, atât în exercitarea atribuțiilor lor, cât și în afara lor, permițând astfel societății să aibă încredere în justiție. Procurorii acționează în numele poporului și în interesul public. Prin urmare, ei trebuie să fie întotdeauna integri, să acționeze în conformitate cu legea, în mod echitabil, imparțial și obiectiv, să respecte și să apere drepturile și libertățile fundamentale, inclusiv prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil și principiul egalității armelor, al separării puterilor și al forței obligatorii a hotărârilor judecătorești definitive”.*

În aceeași ordine de idei, Avizul CCJE nr. 12 (2009) și Avizul CCPE nr. 4 (2009), cunoscute ca Declarația de la Bordeaux, consacră ideea că actorii principali ai justiției trebuie să *manifeste permanent onoarea și demnitatea profesiei și să se comporte în toate situațiile într-un mod demn de funcția exercitată*.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului relevă că libertatea de exprimare a magistraților și procurorilor beneficiază de protecția art. 10 din Convenție, însă exercitarea acesteia trebuie conciliată cu necesitatea menținerii autorității, imparțialității și credibilității sistemului de justiție. Astfel, în cauzele *Guja c. Moldovei și Baka c. Ungariei*, Curtea a subliniat importanța participării profesioniștilor din domeniul justiției la dezbaterile de interes public, inclusiv privind funcționarea instituțiilor judiciare, în timp ce în cauza *Prager și Oberschlick c. Austriei* a reținut că protejarea încrederii publicului în sistemul judiciar poate justifica anumite limite ale exprimării publice. În consecință, procurorii trebuie să manifeste prudență, reținere și responsabilitate în comunicarea publică, inclusiv pe rețelele de socializare, astfel încât exprimările lor să nu afecteze aparența de imparțialitate, independența funcției și prestigiul instituției procuraturii.

Jurisprudența anterioară relevantă a Colegiului dar și a Consiliului Superior al Procurorilor, a relevat că încălcarea normelor de etică poate rezulta nu doar din expresii ofensatoare evidente sau din acte explicite de constrângere, ci și dintr-o conduită profesională care, prin ton, atitudine, repetitivitate ori mod de exercitare a autorității, este aptă să afecteze demnitatea profesională, climatul de muncă sau prestigiul funcției de procuror.

Prin urmare, Colegiul constată că procurorul Oleg Afanasii, în exercitarea funcției de procuror-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, a adoptat o conduită incompatibilă cu standardele de etică, integritate, independență și imparțialitate, corectitudine și profesionalism impuse funcției de procuror, cu atât mai mult funcției de conducere, afectând interesul public și general al societății, drepturile și interesele părții pe cauza penală, imaginea și prestigiul Procuraturii.

La individualizarea sancțiunii disciplinare, Colegiul are în vedere prevederile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, potrivit cărora sancțiunea disciplinară se aplică proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale procurorului, gravitatea fiind determinată de natura faptei și de consecințele produse. În speță, gravitatea conduitei este determinată de calitatea de procuror-șef a persoanei vizate, de caracterul repetitiv al conduitei descrise, de impactul asupra principiilor independenței, integrității, imparțialității, profesionalismului și corectitudinii și de necesitatea reafirmării standardului de respect, demnitate și corectitudine în comunicarea realizată de organele Procuraturii.

Totodată, Colegiul ia în considerare circumstanțele personale ale procurorului Oleg Afanasii, inclusiv parcursul profesional îndelungat în cadrul Procuraturii, experiența acumulată și faptul că sancțiunea aplicată trebuie să rămână proporțională cu natura conduitei reținute și cu scopul preventiv și corectiv al răspunderii disciplinare. Colegiul reține că sancțiunea disciplinară nu are doar o funcție represivă, ci și una preventivă, orientată spre reafirmarea standardelor profesionale aplicabile întregului corp al procurorilor. Într-un sistem ierarhic, în care persoanele cu funcții de conducere au obligația de reprezentare mai pregnantă decât orice procuror din subordine, reacția Colegiului trebuie să fie echilibrată, dar suficient de fermă pentru a transmite că autoritatea managerială nu poate fi exercitată în detrimentul demnității, respectului, corectitudinii și independenței interne.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 39 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016, și anume avertismentul, este proporțională cu gravitatea conduitei reținute, efectivă în plan corectiv în raport cu procurorul vizat și preventivă în raport cu întreaga profesie. Potrivit art. 39 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, avertismentul constă în atenționarea, în formă scrisă, a procurorului asupra abaterii disciplinare comise și recomandarea făcută acestuia de a respecta pe viitor dispozițiile legale. O asemenea sancțiune corespunde atât necesității de sancționare a conduitei constatate, cât și exigenței de proporționalitate, evitând aplicarea unei măsuri excesive, dar asigurând un mesaj instituțional clar privind inadmisibilitatea conduitei incompatibile cu demnitatea profesională și standardele etice ale funcției de procuror.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.38 lit.f¹) art.38¹, art.39 alin.(1) lit.a), art. 49 alin.(4), art.50, 51 alin.(1) lit.a), art.85, 89 lit.a) ale Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, pct.72 lit.a), pct. 73 lit. a) , pct. 80-83, 84 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul,–

HOTĂRĂȘTE:

1. A admite contestația formulată de către Tudor Dogaru și a casa decizia Inspecției procurorilor din 13.02.2026, privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Oleg Afanasii.

2. A constata în acțiunile procurorului Oleg Afanasii, comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - avertisment.

3. Hotărârea Colegiului de disciplină și etică poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de orice persoană vătămată într-un drept al său în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN